

РЕШЕНИЕ

№ 9671

гр. София, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А. СТ. Я.

при участието на секретаря А. М. М.
като разгледа докладваното от А. СТ. Я. Гражданско дело № 20221110100872
по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правна квалификация чл. 128, т. 2 КТ, чл. 264 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът М. Г. Д. твърди, че в периода 14.12.2020 г. – 03.11.2021 г. е бил в трудово правоотношение с ответника „***“ ООД, по силата на което е изпълнявал длъжността „тонрежисьор“. Сочи, че работодателят е въвел сумирано изчисляване на работното време. Поддържа, че трудовото правоотношение е било прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ. Сочи, че, макар да е престира работна сила съобразно уговореното, ответникът не е изпълнил задължението си да му заплати дължимото трудово възнаграждение за периода 01.10.2021 г. – 02.11.2021 г., както и не е изпълнил в цялост задължението си да му заплати дължимото трудово възнаграждение за месеците декември 2020 г., януари, февруари, април, май, юни, юли и август 2021 г. Поддържа, че за процесния период е полагал труд по време на официални празници и неприсъствени дни /24.12.2020 г., 28.12.2020 г., 03.3.2021 г., 01.5.2021 г., 02.5.2021 г. и 03.5.2021 г./, като не му е заплатено дължимото за това увеличено трудово възнаграждение. Сочи, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение е имал неизползван платен годишен отпуск. Ето защо претендира следните суми /съгласно исковата молба, уточнителните молби от 07.2.2022 г. и 31.5.2022 г., както и след изменение на исковите по чл. 264 КТ и чл. 86 ЗЗД вр. чл. 264 КТ, допуснато с протоколно определение от 05.7.2022 г./: 1098,39 лева, представляваща дължимо нетно трудово възнаграждение за месеците декември 2020 г., януари, февруари, април, май, юни, юли и август, октомври и ноември 2021 г.; 45,31 лева, представляваща мораторна лихва върху неплатените трудови възнаграждения за период от деня, следващ падежа на всяко от

тях, до 09.1.2022 г.; 474,58 лева, представляваща нетно допълнително възнаграждение за труд, положен през дни на официални празници /24.12.2020 г., 28.12.2020 г., 03.3.2021 г., 01.5.2021 г., 02.5.2021 г. и 03.5.2021 г./; 36,04 лева, представляваща мораторна лихва върху допълнителното възнаграждение за период от деня, следващ падежа на всяко от тях, до 09.1.2022 г.; 955,70 лева, представляваща обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ; 2,65 лева, представляваща мораторна лихва върху горната сума за периода 31.12.2021 г. – 09.1.2022 г.; 227,05 лева, представляваща обезщетение по чл. 224, ал. 1 КТ; 0,63 лева, представляваща мораторна лихва върху горната сума за периода 31.12.2021 г. – 09.1.2022 г. Претендира и законната лихва върху главниците от 10.1.2022 г. до погасяване на задълженията, както и разносните по делото.

Ответникът „****“ ООД признава исковете за обезщетенията по чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 221, ал. 1 КТ. Оспорва останалите искове и моли съда да ги отхвърли.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

С определението от 23.5.2022 г. за безспорни са обявени следните обстоятелства: че за процесния период /14.12.2020 г. – 03.11.2021 г./ между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал при ответника длъжността „тонрежисьор“; че размерът на уговореното брутно трудово възнаграждение е в размер на 955,70 лева, платимо до 5-о число на месеца, следващ месеца, за който се дължи, че ищецът е престираал труд съобразно уговореното; че трудовото правоотношение е било прекратено считано от 04.11.2021 г. на основание чл. 327, т. 2 КТ; че за ищеца са възникнали вземания за сумата 227,05 лева, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от 5 дни и за сумата 955,70 лева, представляваща обезщетение за прекратяване на трудовия договор от работника без предизвестие на основание чл. 327, т. 2 КТ. Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът намира осъществяването им за доказано. Като общоизвестно и на основание чл. 155 ГПК за неподлежащо на доказване е обявено и обстоятелството, че 24.12.2020 г., 03.3.2021 г., и 01.5.2021 г. са дни на официални празници, а 28.12.2020 г., 02.5.2021 г. и 03.5.2021 г. – са обявени за неприсъствени дни.

По иска по чл. 128, т. 2 КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 128, т. 2 КТ работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. За уважаването на иска ищецът следва да установи че в процесния период страните са били в трудово правоотношение, че е престираал съобразно уговореното, а за ответника е възникнало задължението за заплащане на месечно трудово възнаграждение, както и размера на същото /които факти са обявени за безспорни/.

В тежест на ответника е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза, неоспорено в срока по чл. 200, ал. 3 ГПК, се установява, че ответникът не е погасил в цялост дължимите на ищеца нетни трудови възнаграждения, както следва: за декември 2020 г. – 56,73 лева, за януари 2021 г. – 32,35 лева, за февруари 2021 г. 87,18 лева, за април 2021 г. – 87,18 лева, за май 2021 г. – 59,89 лева, за юли 2021 г. – 87,17 лева, за август 2021 г. - 87,18 лева, за октомври 2021 г. – 472,17 лева,

Съдът не кредитира заключението на ССЧЕ в частта относно възнаграждението за периода 01.11.2021 г. – 02.11.2021 г., тъй като вещото лице не е посочило отделно дължимия за претендирания период нетен размер на трудовото възнаграждение /посочило е брутен размер и то за 3 дни, а не за два, за които се претендира/. Ето защо съдът следва да определи размера на претендираното за 01.11.2021 г. и 02.11.2021 г. нетно трудово възнаграждение по реда на чл. 162 ГПК - с помощта на онлайн калкулатор. Така определен, размерът на дължимото нетно трудово възнаграждение за целия месец е 741, 60 лева. Разделено на 22 работни дни е по 33,71 лева на ден или 67,42 лева за двата дни от посочения период.

От горното следва, че към момента на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция ответникът има непогасено задължение за трудови възнаграждения в общ нетен размер на 1037,27 лева, дължимо за месеците декември 2020 г., януари, февруари, април, май, юли, август, октомври и ноември 2021 г. Искът следва да бъде уважен за посочените сума и периоди, а за разликата до пълния предявен размер от 1098,39 лева и за месец юни 2021 г. – отхвърлен. Върху уважената част от иска следва да се присъди и законната лихва от деня на подаване на исковата молба до погасяването на задълженията.

По иска по чл. 86, ал., 1 ЗЗД вр. чл. 128, т. 1 КТ:

Ищецът следва да установи наличие на главни задължения и изпадането на ответника в забава – в случая падежа на всяко месечно вземане за плащане на трудово възнаграждение. Съдът стигна до извод за наличие на главни задължения.

За безспорно е обявено обстоятелството, че в трудовия договор е уговорен падеж на задължението за заплащане на трудово възнаграждение до 5-о число на месеца, следващ месеца, за който се дължи. След този момент работодателят изпада в забава без покана. Съгласно чл. 72, ал. 2 ЗЗД, когато последният ден от срока е неприсъствен, срокът свършва в първия следващ присъствен ден.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за декември 2020 г. /от 56,73 лева/ за периода 06.1.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 5,81 лева /приложение № 3 от заключението на ССЧЕ, л. 92 от делото/.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за януари 2021 г. /от 32,35 лева/ за периода 08.2.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 3,02 лева /определено от съда по реда на чл. 162 ГПК/. За 06.2.2021 г. и 07.2.2021 г. мораторна лихва

не се дължи, тъй като 05.2.2021 г. е неприсъствен ден и срокът е изтекъл на 07.2.2021 г.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за февруари 2021 г. /от 87,18 лева/ за периода 08.3.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 7,49 лева /определено от съда по реда на чл. 162 ГПК/. За 06.3.2021 г. и 07.3.2021 г. мораторна лихва не се дължи, тъй като 05.3.2021 г. е неприсъствен ден и срокът е изтекъл на 07.3.2021 г.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за април 2021 г. /от 87,18 лева/ за периода 06.5.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 6,04 лева /приложение № 3 от заключението на ССЧЕ, л. 96 от делото/.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за май 2021 г. /от 59,89 лева/ за периода 07.6.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 3,61 лева /определено от съда по реда на чл. 162 ГПК/. За 06.6.2021 г. мораторна лихва не се дължи, тъй като 05.6.2021 г. е неприсъствен ден и срокът е изтекъл на 06.6.2021 г.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за юли 2021 г. /от 87,17 лева/ за периода 06.8.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 3,80 лева /приложение № 3 от заключението на ССЧЕ, л. 98 от делото/.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за август 2021 г. /от 87,18 лева/ за периода 06.9.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 3,05 лева /приложение № 3 от заключението на ССЧЕ, л. 99 от делото/.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за октомври 2021 г. /472 лева/ за периода 08.11.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 8,26 лева /определено от съда по реда на чл. 162 ГПК/. За периода 04.11.2021 г. – 07.11.2021 г. мораторна лихва не се дължи, тъй като 05.11.2021 г. е неприсъствен ден и срокът е изтекъл на 07.11.2021 г. Прекратяването на трудовото правоотношение не е факт, който променя уговорения падеж на задължението.

Размерът на мораторната лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за ноември 2021 г. /от 67,42 лева/ за периода 06.12.2021 г. - 09.1.2022 г. възлиза на 0,66 лева /определено от съда по реда на чл. 162 ГПК/. За периода 04.11.2021 г. – 05.12.2021 г. мораторна лихва не се дължи, тъй като, съобразно гореизложените мотиви, до 06.12.2021 г. ответникът не е бил в забава.

Общият размер на мораторната лихва върху неплатените трудови възнаграждения възлиза на 41,74 лева, за които сума и периоди искът следва да бъде уважен. За разликата до пълния предявен размер от 45,31 лева и за 06.2.2021 г., 07.2.2021 г., 06.3.2021 г., 07.3.2021 г., 06.6.2021 г., 04.11.2021 г., 05.11.2021 г., 06.11.2021 г. и 07.11.2021 г., както и за периода 04.11.2021 г. – 05.12.2021 г. – отхвърлен.

По иска по чл. 264 КТ:

Съгласно чл. 264 КТ за работа през дните на официалните празници, независимо дали представлява извънреден труд или не, на работника или служителя се заплаща според

уговореното, но не по-малко от удвоения размер на трудовото му възнаграждение.

Ответникът не оспорва, а и от заключението на ССЧЕ се установява, че ищецът е полагал труд на следните дати: 24.12.2020 г., 28.12.2020 г., 03.3.2021 г., 01.5.2021 г., 02.5.2021 г. и 03.5.2021 г. Съгласно чл. 154, ал. 1 КТ официални празници са 24 декември - Бъдни вечер, 3 март - Ден на Освобождението на България от османско иго - национален празник и 1 май - Ден на труда и на международната работническа солидарност. Съгласно ал. 2 на посочения законов текст, когато официалните празници по ал. 1, с изключение на Великденските празници, съвпадат със събота и/или неделя, първият или първите два работни дни след тях са неприсъствени. Доколкото законът предвижда заплащане на допълнително трудово възнаграждение за положения труд **единствено в дните на официалните празници**, то на ищеца се следва такова за положения труд само през официалните празници, но не и за този в неприсъствените дни. Съгласно заключението на ССЧЕ за положения труд на 24.12.2020 г. на ищеца се следва допълнително нетно трудово възнаграждение от 73,72 лева, за положения на 03.3.2021 г. труд – 67,01 лева, а за положения на 01.5.2021 г. труд – 86,71 лева /л. 67 от делото/. Общо дължимите нетни допълнителни възнаграждения за труд, положен през дни на официални празници, възлиза на 227,44 лева, до който размер и за които дни искът следва да бъде уважен. За разликата до пълния предявен размер от 474,58 лева и за 28.12.2020 г., 02.5.2021 г. и 03.5.2021 г. искът следва да бъде отхвърлен. Върху уважената част от иска следва да се присъди и законната лихва от деня на подаване на исковата молба.

По иска по чл. 86 ЗЗД вр. чл. 264 КТ:

По отношение на периодите, за които се дължи мораторна лихва върху неплатеното допълнително възнаграждение за труд, положен през дните на официалните празници, съдът препраща към мотивите, касаещи периодите, за които се дължи мораторна лихва върху основното трудово възнаграждение,

Размерът на мораторната лихва върху дължимото допълнително възнаграждение по чл. 264 КТ възлиза на следните суми: върху това за 24.12.2020 г. /от 73,72 лева/ за периода 06.1.2021 г. – 09.1.2022 г. - 7,55 лева; върху това за 03.3.2021 г. /от 67,01 лева/ за периода 06.4.2021 г. – 09.1.2022 г. - 5,19 лева; върху това за 01.5.2021 г. /от 86,71 лева/ за периода 06.6.2021 г. – 09.1.2022 г. – 5,25 лева /съгласно заключението на ССЧЕ, л. 74 от делото/.

Общият размер на мораторната лихва върху допълнителното възнаграждение по чл. 264 КТ възлиза на 17,99 лева, за която сума искът следва да бъде уважен. За разликата до пълния предявен размер от 36,04 лева искът следва да бъде отхвърлен.

По исковете по чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 221, ал. 1 КТ:

Последните се признават от ответника, който не доказва положителния факт на погасяване на задълженията. Ето защо исковете следва да бъдат изцяло уважени, като върху всяка от сумите следва да се присъди и законната лихва от подаване на исковата молба до

плащането.

По исковете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ:

Съгласно разпоредбата на чл. 228, ал. 3 КТ обезщетенията, дължими при прекратяване на трудовото правоотношение, се изплащат не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено, освен ако в колективния трудов договор е договорен друг срок, като след изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението заедно със законната лихва. Ищецът не твърди и по делото няма доказателства за уговорен по-кратък срок за плащане на обезщетенията, поради което приложим е предвиденият в разпоредбата на чл. 228, ал. 3 КТ срок, който е изтекъл на 31.12.2021 г. /присъствен ден/. От 01.1.2022 г. ответникът е изпаднал в забава. Размерът на мораторните лихви за периода от 01.1.2022 г. - 09.1.2022 г., изчислен от съда по реда на чл. 162 ГПК, възлиза на 2,65 лева /върху обезщетението по чл. 221, ал. 1 КТ от 955,70 лева/ и на 0,63 лева/върху обезщетението по чл. 224, ал. 1 КТ от 227,05 лева/. Исковите следва да бъдат изцяло уважени по размер, а за 31.12.2021 г. – отхвърлени.

На основание чл. 242, ал.1 ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта, с която е присъдено трудово възнаграждение и обезщетенията.

По разноските:

Съдът намира, че следва да уважи искането на вещото лице по СТЕ за определяне на допълнително възнаграждение. С оглед прецизността на заключението и задълбоченото изследване, съдът намира, че следва да определи допълнително възнаграждение от още 96,40 лева /съгласно представената към заключението декларация/.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата 1061,08 лева – разноски по делото за адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исковете

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да плати по сметка на Софийския районен съд сумата 870,46 лева – разноски по делото за държавна такса и възнаграждение за изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза съобразно уважената част от исковете.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*” ООД, ЕИК 130552817 да заплати на М. Г. Д., ЕГН ***** следните суми:**

- на основание чл. 128, т. 2 КТ сумата **1037,27 лева**, представляваща **нетно трудово**

възнаграждение за месеците декември 2020 г., януари, февруари, април, май, юли, август, октомври и ноември 2021 г., **заедно със законната лихва от 10.1.2022 г.** до погасяване на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 1098,39 лева и за месец юни 2021 г.;

- на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 128, т. 2 КТ **сумата 41,74 лева**, представляваща мораторна лихва върху неплатеното нетно трудово възнаграждение за периода от деня, следващ падежа на всяко вземане, до 09.1.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер 45,31 лева, за 06.2.2021 г., 07.2.2021 г., 06.3.2021 г., 07.3.2021 г., 06.6.2021 г., 04.11.2021 г., 05.11.2021 г., 06.11.2021 г. и 07.11.2021 г., за периода 04.11.2021 г. – 05.12.2021 г., както и в частта, с която се претендира мораторна лихва върху нетното трудово възнаграждение за месец юни 2021 г.;
- на основание чл. 264 КТ **сумата 227,44 лева**, представляваща **нетен размер на допълнително възнаграждение** за труд, положен по време на официални празници - 24.12.2020 г., 03.3.2021 г., и 01.5.2021 г., **заедно със законната лихва от 10.1.2022 г.** до погасяване на задължението, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 474,58 лева и за 28.12.2020 г., 02.5.2021 г. и 03.5.2021 г.
- на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 264 КТ **сумата 17,99 лева**, представляваща мораторна лихва върху нетния размер на допълнителното възнаграждение за труд, положен по време на официални празници, за периода от деня, следващ падежа на всяко вземане, до 09.1.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 36,04 лева, както и в частта, с която се претендира мораторна лихва върху нетното допълнително трудово възнаграждение за труд, положен на 28.12.2020 г., 02.5.2021 г. и 03.5.2021 г.
- на основание чл. 221, ал. 1 КТ **сумата 955,70 лева**, представляваща обезщетение поради прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие на основание чл. 327, т. 2 КТ, **заедно със законната лихва от 10.1.2022 г.** до погасяване на задължението;
- на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 221, ал. 1 КТ **сумата 2,65 лева**, представляваща мораторна лихва върху горната сума за периода 01.1.2022 г. – 09.1.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за 31.12.2021 г.
- на основание чл. 224, ал. 1 КТ **сумата 227,05 лева**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от 5 дни, **заедно със законната лихва от 10.1.2022 г.** до погасяване на задължението;
- на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 224, ал. 1 КТ **сумата 0,63 лева**, представляваща мораторна лихва върху горната сума за периода 01.1.2022 г. – 09.1.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за 31.12.2021 г.
- на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата 1061,08 лева**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА „*“ ООД, ЕИК 130552817** да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на **Софийски районен съд сумата 870,46 лева**, представляваща разноски по делото за държавна такса и възнаграждение за изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението в частта, с която са уважени исковете по чл. 128 КТ, чл. 264 КТ, чл. 221, ал. 1 КТ и чл. 224, ал. 1 КТ.

ОПРЕДЕЛЯ допълнителен депозит за изготвяне на ССЧЕ в размер на **96,04 лева**, който да се изплати на вещото лице от бюджета на съда.

ДА СЕ ИЗДАДЕ разходен касов ордер за сумата 96,04 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____